

## Arrest

nr. 213 946 van 13 december 2018  
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. KEULEN  
Koningin Astridlaan 77  
3500 HASSELT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 26 februari 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 januari 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 november 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 december 2018.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat J. KEULEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 2 november 2015 en heeft zich vluchteling verklaard op 6 november 2015.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 23 februari 2016 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS). Verzoeker werd gehoord op 3 januari 2018.

1.3. Op 25 januari 2018 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de

subsidiare beschermingsstatus. Deze beslissing werd dezelfde dag aan verzoeker aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### **"A. Feitenrelaas**

*U verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben en Pashtoun te zijn. U bent geboren en getogen in het dorp Modi Khel, subdorp van Zahidabad, gelegen in het district Mohammad Agha van de provincie Logar. U bent gehuwd en heeft drie kinderen.*

*U werkte steeds op de landbouwgronden van uw oom. Toen u uw velden 's nachts wou irrigeren, werd u een maand voor uw vertrek uit Afghanistan plots aangesproken door de taliban. Die eisten dat u met hen zou meewerken en een bom zou plaatsen op de hoofdweg die langs uw dorp lag. Op de weg passeerden namelijk vaak konvoeien van de Amerikanen. Voor de taliban was u dan ook de geschikte kandidaat om een bom te plaatsen. U weigerde consequent en besloot Afghanistan te verlaten.*

*U verliet Afghanistan ongeveer vijf maand voor de oogst van de ajuinen. Na drie maand, kwam u aan in België en vroeg u asiel aan op 6 november 2015.*

*Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u de taliban.*

*In het kader van uw asielaanvraag legt u een originele taskara voor en een kopie van de taskara van uw vader, een kopie van het eigendomscertificaat van jullie grond en de briefomslag waarmee deze documenten u werden opgestuurd.*

#### **B. Motivering**

*Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiare bescherming loopt.*

*Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS dd. 04/01/2018, p. 2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.*

*Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Zahidabad, gelegen in het district Mohammad Agha van de provincie Logar. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiare bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiare bescherming.*

*In casu werd vastgesteld dat u niet aannemelijk maakte afkomstig te zijn van het dorp Zahidabad, gelegen in het district Mohammad Agha van de provincie Logar.*

Vooreerst moeten vraagtekens worden geplaatst bij uw voorgehouden profiel van ongeletterde landbouwer (gehoorverslag CGVS, dd. 04/01/2018, p. 4). Zo beweert u meermaals dat u amper kunt lezen en schrijven in het Pashtou (CGVS, p. 21-22). Wanneer echter een blik wordt geworpen op uw facebookaccount, blijkt dat u meermaals en uitgebreid in het Pashtou antwoordt op reacties in het Pashtou van andere personen. Hiermee geconfronteerd werpt u op dat iemand anders uw facebookpagina aanmaakte en onderhoudt. Die persoon beantwoordt ook op uw vraag reacties van anderen op uw foto's. Deze verklaring is vanzelfsprekend niet ernstig. Bovendien ondermijnt u deze zelf doordat u niet kunt aanhalen wie exact uw pagina opmaakte en wie exact uw berichten schrijft (CGVS, p.21-22). Dat u het CGVS voorhoudt dat u amper drie jaar naar school bent gegaan, tot uw achtste levensjaar, en u noch kunt lezen noch kunt schrijven in het Pashtou, terwijl uw facebookactiviteiten het tegendeel bewijzen, doet sterk afbreuk aan uw geloofwaardigheid. Wanneer u vervolgens wordt geconfronteerd met de naam A.K.(...), een vriend van u op facebook, zegt u dat dit uw neef is, de zoon van uw tante (CGVS, p. 22). Het is dan ook uiterst merkwaardig dat u beweert dat hij in Logar woont en werkt, terwijl K.(...) op zijn facebook aangeeft afkomstig te zijn uit Kabul, te wonen in Kabul en te werken in Kabul. Dat de door u gegeven informatie opnieuw niet strookt met de informatie die uw neef zelf openbaar zet, ondermijnt opnieuw het door u opgeworpen profiel uit een heel besloten landbouwgemeenschap te komen uit het rurale Mohammad Agha.

Vervolgens worden enkele eigenaardigheden vastgesteld wanneer wordt gevraagd naar uw landbouwactiviteiten en met name naar uw kennis over de gewassen die u verbouwd op de gronden van uw oom. Zo is het uiterst opmerkelijk dat u aanhaalt dat de tomaten pas geplant worden na de oogst van de ajuinen (CGVS, p.6). De oogst van de ajuinen valt volgens u in de negende maand, genaamd qaus in de Afghaanse kalender, wat overeenkomt met eind november volgens de Gregoriaanse kalender (CGVS, p. 6). U bevestigt dat in die maand ook de tomaten worden geplant. Vanzelfsprekend zijn dit bijzonder eigenaardige verklaringen, aangezien objectieve informatie in het dossier aantoont dat landbouwers in uw regio tomaten reeds eind april aanplanten en ajuinen geoogst worden van eind september tot begin november. Vervolgens haalt u correct aan dat u tarwe zowel in de herfst als in de lente kan inzaaien. Vreemd genoeg zegt u wel dat de tarwe die in de herfst werd ingezaaid, reeds oogstrijp is in de lente (CGVS, p. 7), terwijl de informatie aantoont dat de oogst ervan pas in augustus start en doorloopt tot begin september. Voor iemand die op zijn achtste de schoolbanken heeft verlaten om op de landbouwvelden te gaan werken (CGVS, p. 4), mag toch secuurdere kennis worden verwacht over de oogst- en zaaitijden van zijn gewassen. Dat u er niet in slaagt om te overtuigen dat u een landbouwer bent uit Logar, zet het geloof in uw beweerde herkomst op losse schroeven.

Uw weinig coherente en verhelderende antwoorden over de financiering van uw vlucht uit Afghanistan naar Europa doet dan weer vermoeden dat u geen duidelijk zicht wenst te bieden op uw werkelijk vermogen, waardoor opnieuw uw profiel van landbouwer onder druk komt te staan. U vertelt dat u de 7.500 dollar die uw reis heeft gekost onder meer bijeenkreeg door een koe en schapen te verkopen en te lenen bij uw oom (CGVS, p. 25). U benadrukt daarbij dat u uw oom nog moet terugbetalen. Deze verklaringen worden echter direct ondermijnd doordat u niet kunt aanhalen hoeveel schapen er exact werden verkocht maar vooral ook doordat u niet kunt zeggen hoeveel u uw oom moet terugbetalen. Geconfronteerd met de bedenking dat u dit toch moet weten, gezien u hem moet terugbetalen en u ondertussen ook al bijna twee jaar in België verblijft, zegt u kortweg dat u het niet heeft gevraagd (CGVS, p. 25). Nochtans bent u vanuit België maandelijks, wanneer het netwerk het toelaat, in contact met uw broer en moeder in Afghanistan (CGVS, p. 8).

Ook kunnen heel wat vragen worden gesteld bij de door u neergelegde taskara, het enige bewijs dat u neerlegt ter staving van uw identiteit. U slaagt er niet in te duiden wanneer u de taskara bent gaan afhalen, u weet het jaartal niet en zelfs het seizoen niet (CGVS, p. 8). U weet enkel dat u 17 jaar oud was op dat moment omdat ze u op school hadden gevraagd een taskara mee te brengen (CGVS, p. 9). Deze reden mag vreemd worden genoemd, aangezien u reeds op uw achtste gestopt was met school. Waarom u dan negen jaar later nog een taskara nodig zou hebben omdat ze u dat op school hadden gezegd, mag een raadsel heten. Wat echter het meest merkaardig is, is dat u benadrukt dat u meegegaan bent met uw vader om die taskara te gaan verkrijgen, dat dit uw enige taskara is en u nooit een andere heeft gehad (CGVS, p. 9). Nochtans werd deze taskara uitgegeven op 17/05/1394 Afghaanse kalender (26/07/2015 Gregoriaanse kalender), ofwel vlak voor uw vertrek uit Afghanistan gezien u drie maand voor uw asielaanvraag in november 2015 bent vertrokken (CGVS, p. 9). Dat u zich dit niet meer zou herinneren omwille van uw vele problemen, is weinig geloofwaardig (CGVS, p. 9).

*Naast uw ongeloofwaardige verklaringen over uw opgeworpen profiel springt ook uw uiterst beperkte en foutieve kennis over uw eigen district in het oog. Hoewel u opwerpt steeds in een heel beperkte wereld te hebben gewoond waarbij u steeds bezig was op uw landbouwgronden en met de zorg van uw gezin, mag toch van iemand die 25 jaar in de regio zou hebben gewoond een betere kennis worden verwacht over het reilen en zeilen in zijn district.*

*Vooreerst kunnen heel wat vragen worden gesteld bij uw geografische kennis over uw district. Hoewel u enkele dorpen schijnt te kunnen situeren, moet ook worden opgemerkt dat u voor de hand liggende vragen over dorpen niet kunt beantwoorden of foutief beantwoordt. Gevraagd de dorpen op weg naar het districtscentrum te beschrijven, waar u uw taskara bent gaan afhalen, somt u naast enkele andere plaatsen ook Moghul Khel en Sorkh Abad op (CGVS, p. 10). Volgens de kaart in het administratief dossier ligt Sorkh Abad echter ver voorbij het districtscentrum van Mohammad Agha en ligt Moghul Khel zelfs aan de geheel ander kant van uw district ten opzichte van uw geboortedorp Zahidabad. Dat u twee dorpen benoemt die ver voorbij het districtscentrum liggen, is zeer merkwaardig. Andere dorpen die u niet benoemt en die zich nochtans duidelijk op de hoofd baan van Zahidabad naar het districtscentrum bevinden, zoals Kamal Khail, Sar Poul en Qala Mullah Aman, zeggen u dan vreemd genoeg helemaal niets (CGVS, p. 16). Dat u steeds op de velden moest werken en voor het vee moest zorgen kan niet als verklaring worden aanvaard voor uw gebrekkige geografische kennis van uw regio waar u een kwarteeuw heeft gewoond. Zelfs zeer nabijgelegen dorpen van Zahidabad, zoals Neyazi, Sangar Khail, Ghondi en Gomaran klinken u niet bekend in de oren. Vervolgens is het uiterst merkwaardig dat u zelfs niet bij benadering kunt zeggen van waar naar waar de grote baan gaat die uw district dwars doorsnijdt en langs uw dorp loopt. U antwoordt vaagweg Gardez, Ghazni en Khost omdat u denkt dat dat de provincies zijn (CGVS, p. 12). Gevraagd naar waar de andere kant leidt, zegt u dat niet te weten (CGVS, p. 12), terwijl alom bekend is dat deze hoofdweg loopt van de hoofdstad Kabul naar Gardez, de hoofdstad van de provincie Paktia. Wanneer u dan wordt uitgenodigd om uw hoofdstad Kabul te situeren ten opzichte van uw dorp, blijkt u dit evenmin te kunnen omdat u er niets mee te doen had en er niet bent geweest (CGVS, p. 17). Gezien Kabul slechts op 35 kilometer rijden van uw dorp ligt, mag toch worden aangenomen dat u, ook al verschuilt u zich achter uw landbouwersprofiel, de hoofdstad van uw thuisland weet te liggen, gezien de geringe afstand ten opzichte van uw geboortedorp. De plaatsnaam Chahar Asyab weet u dan weer wel te situeren in de richting van Kabul omdat u dit van de mensen zou hebben gehoord (CGVS, p. 17). Vreemd is echter dat u deze door u genoemde bazaar als heel ver situeert, terwijl dit district van Kabul vlak aan uw district en zelfs zeer dicht tegen uw dorp ligt, en het districtscentrum van Chahar Asyab evenzeer als vlakbij kan worden gecategoriseerd. Deze opvallende hiaten en fouten in uw kennis omtrent de dorpen en plaatsen in de omgeving van uw dorp doen vermoeden dat u hetgeen wat u wel weet aan studie hebt ontleend. Deze gebreken zijn een indicatie dat u niet werkelijk daar woonde.*

*Een ander element dat doet twifelen aan uw beweerde herkomst is de vaststelling dat u de uiterst bekende mijn en archeologische site Mes Aynak niet kunt situeren in uw district. Hoewel u wel weet dat Chinezen deze mijn aan het exploiteren zijn, is het uiterst vreemd dat u enkel kunt aanhalen dat het een berg betreft in Logar en dat het in Mohammad Agha ligt (CGVS, p. 18). U geeft toe niets meer over de ligging te kunnen zeggen. Nochtans ligt deze mijn slechts enkele dorpen ten oosten van uw thuisbasis verwijderd op ongeveer vijftien kilometer afstand. Dat u helemaal niet op de hoogte bent dat deze voor Afghanistan belangrijke economische en geschiedkundige plaats op een boogschuit van uw dorp ligt, is frappant.*

*Even merkwaardig is dat u verklaart dat er geen Amerikaanse basis gevestigd was in uw district, terwijl info in het dossier spreekt van de Combat Outpost McClain, nabij Kotub Khel. Kotub Khel/Kutub Kheil ligt vlakbij Puli Kandahari, waar u af en toe heen ging om bemesting te kopen (CGVS, p. 11). Eind 2011 viel de taliban de Outpost McClain aan, waarbij maar liefst 84 mensen gewond raakten en een dode viel. Dat u dan ook verklaart dat u niet gezien of gehoord heeft van een Amerikaanse basis in uw district, is weinig geloofwaardig indien u daadwerkelijk steeds in Zahidabad zou hebben gewoond van uw geboorte tot uw vertrek uit Afghanistan (CGVS, p. 3).*

*Vervolgens zetten uw povere verklaringen omtrent bouwwerken in Mohammad Agha de aannemelijkheid van uw herkomst verder op losse schroeven. Het is eigenaardig dat u niet op de hoogte blijkt te zijn van de bouw van een 9,5 meter lange brug in Zahidabad, vlak voor uw vertrek uit Afghanistan. U zegt zelfs dat er in uw regio geen nieuwe bruggen werden gebouwd (CGVS, p. 13). Ook benadrukt u dat er geen andere zaken werden gebouwd in uw regio en in de onmiddellijke nabijheid van uw dorp (CGVS, p. 15). Nochtans werd in 2014 in het door u gekende en zeer nabijgelegen Safed Sang de Pesaran Safeed Sang high school ingehuldigd. Zelfs geconfronteerd met de benaming ervan gaat bij*

*u geen enkel belletje rinkelen (CGVS, p. 23). Nochtans geeft u wel te kennen dat er een jongen- en meisjesschool was in dat dorp (CGVS, p. 15). Dat de bouw van een nieuwe school voor meer dan 1500 leerlingen u echter ontgaan zou zijn, is vreemd.*

*Voorts schaadt uw gebrek aan kennis over de bekende mensen in Mohammad Agha het geloof in uw herkomst uit deze regio (CGVS, p. 14). Sayed Nazim Azemi, uw districtchef eind 2014, zegt u bijvoorbeeld helemaal niets. Saifullah Mujahid kent u evenmin (CGVS, p. 14). Nochtans werd deze persoon, genoemd als de burgemeester van Mohammad Agha gedurende vijf jaar, in 2014 bij een aanval op zijn huis om het leven gebracht. Over Abdul Wakil Haqyar zegt u dan weer vaagweg – en foutief - dat hij in het parlement actief was (CGVS, p. 14). Meer kan u over deze persoon niet kwijt. Abdul Wakil Haqyar bekleedde in 2014 echter de positie van politiechef van Mohammad Agha. Nasir Ahmad Durrani, de minister van landbouw en ontwikkeling die afkomstig is uit het door u bezochte en nabijgelegen Puli Kandahari (CGVS, p. 11), zegt u evenmin iets (CGVS, p. 14). Ook het gezicht (foto 2) én de naam van Mohammad Masoom Stanikzai, uit het eveneens door u genoemde Moghul Khel (CGVS, p. 10), doet u aan niets denken (CGVS, p. 15). Nochtans was ook deze bekende persoon uit uw district, die al enkele aanslagen op zijn leven overleefde, verbonden aan het Afghaanse kabinet. Dat u deze twee persoonlijkheden uit Mohammad Agha die het tot minister van Afghanistan hebben geschopt, totaal niet kent, is uiterst frappant. Dat u zelf geen enkele persoon uit Mohammad Agha kunt benoemen die een hoge functie bekleedde in Kabul is tekenend. Tot slot is het merkwaardig dat u te kennen geeft dat u de naam van Sabz Ali reeds heeft gehoord, maar verder niets over deze persoon kunt vertellen (CGVS, p. 14). Nochtans werd deze voormalige provinciecommandant van de ALP eind 2014 vermoord samen met zeven andere soldaten door zijn eigen neef, die een zelfmoordaanslag pleegde in het provinciaal politiebureau. Ook vreemd is dat u niemand of niets herkent wanneer u een foto wordt getoond van voormalig gouverneur Atiqullah Ludin met voormalige districtchef Abdul Hameed Hamid, genomen voor het districtscentrum van Mohammad Agha (CGVS, p. 14). Dat u ook het gebouw niet herkent, terwijl u er uw taskara zou zijn gaan afhalen, is zeer opmerkelijk. Enkel de gedode gouverneur van Logar, Arsala Jamal, kent u enigszins (CGVS, p. 13), maar deze geïsoleerde kennis volstaat niet om de overige gebreken in uw kennis toe te dekken. De vaststelling dat u onvoldoende op de hoogte blijkt over bekende personen in uw district, schaadt de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst eens te meer.*

*Ook uw frappant gebrek aan kennis over de taliban springt in het oog. Hoewel u aangeeft uw land van nationaliteit te zijn ontvlucht net omwille van de taliban (CGVS, p. 20), en u aangeeft dat de taliban olietankers aanvielen en bommen op de hoofdweg plaatsten (CGVS, p. 18), kunt u slechts één talib bij naam noemen, mullah Tor. Behalve zijn naam kunt u echter geen enkel begin van informatie geven over deze persoon. Gevraagd naar andere talibs, zegt u geen enkele meer te kennen. Voor iemand die beweert steeds in Mohammad Agha te hebben gewoond, is het hoegenaamd niet geloofwaardig dat die slechts één persoon bij naam zou kunnen opnoemen die gelieerd is aan de taliban en over die persoon dan ook nog eens geen enkele informatie bezit. Dat u niet op de hoogte blijkt over de taliban in uw district terwijl Mohammad Agha erom bekend staat ernstig onder talibaninvloed te lijden de maanden vlak voor uw vertrek doet een fatale afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst.*

*Daarenboven dient ook uw onvermogen om zich incidenten voor de geest te halen die hebben plaatsgevonden in Mohammad Agha aangestipt te worden. Hoewel u aangeeft dat het er gevaarlijk was, kunt u zich enkel een aanval op de brug in Safed Sang voor de geest halen vijf/zes jaar geleden (CGVS, p. 13). Voorts zegt u vaagweg dat er olietankers vernield werden en een familie omkwam die naar een huwelijk ging. U kunt deze echter niet plaatsen in tijd (CGVS, p. 18). Gevraagd naar recentere incidenten met de taliban dan de aanval op de brug, zegt u niets te weten (CGVS, p. 18), wat vreemd is gezien uw provincie en zeker ook Mohammad Agha de jaren voor uw vertrek steeds gevaarlijker werd omwille van een stijgend aantal incidenten en moordaanslagen op de lokale bewoners. Dat u zich dan ook geen recente incidenten voor de geest kunt halen is opmerkelijk. Zo werd bijvoorbeeld stamoudste Abdul Wase doodgeschoten in Zahidabad in september 2013 toen gewapende mannen het vuur openden op zijn huis. Zelfs gepeild naar een incident met ontmijners, kunt u daar niets over kwijt (CGVS, p. 19). Nochtans werden in juni 2014 acht ontmijners doodgeschoten in de regio van Mes Aynak, zoals hierboven aangehaald uw regio dus. Dat u dit ontgaan zou zijn als inwoner, is niet aannemelijk. Uw geringe kennis over incidenten in Mohammad Agha, verraadt dat dit niet de plaats was waar u woonde voor uw komst naar België.*

*Tot slot moet worden opgemerkt dat van een landbouwer uit Afghanistan zeker geen grote politieke kennis wordt verwacht. Toch mag worden aangenomen dat ook een landbouwer enige kennis heeft van het democratische proces in zijn thuisland, te meer omdat verkiezingen in een land als Afghanistan toch*

een grote impact hebben, gezien het verleden van oorlogen. Dat u de laatste verkiezingen in uw thuisland voor uw vertrek totaal niet kunt situeren is zeer frappant. Wanneer u dan wordt gevraagd die te situeren ten opzichte van een eerder door u genoemd incident, blijkt u deze zelfs foutief te situeren. Zo verklaart u dat een door u genoemd incident van vijf/zes jaar geleden na de verkiezingen had plaatsgevonden (CGVS, p. 13 & p. 19). Nochtans vonden de laatste verkiezingen in de loop van 2014 plaats, nog geen vier jaar geleden, en slechts een jaar voor uw vertrek. Voorts is het opmerkelijk dat u slechts twee kandidaten bij naam kunt opnoemen: Ashraf Ghani en Abdullah Abdullah (CGVS, p. 19). En hoewel u foto's zag van anderen, zo beweert u, kent u geen enkele andere kandidaat-president bij naam (CGVS, p. 20). Nochtans waren er acht kandidaten die meedongen naar het presidentschap. En hoewel u correct weergeeft dat er een stembureau in de school was, is het merkwaardig dat u ook aangeeft dat er altijd problemen waren aan de stembureaus (CGVS, p. 18). Gevraagd om meer uitleg, steekt u zich opnieuw weg achter het feit dat u moest werken. Dat u, geboren en getogen in Afghanistan en op het moment van de verkiezingen aanwezig in Afghanistan, slechts uiterst vaag en helemaal niet doorleefd kunt vertellen over een belangrijke maatschappelijke gebeurtenis vlak voor uw vertrek, doet wederom vermoeden dat u zich niet in Mohammad Agha bevond toen deze presidentsverkiezingen plaatsvonden.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Mohammad Agha gelegen in de provincie Logar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Mohammad Agha heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 4 januari 2018 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Bij het begin van het gehoor werd benadrukt dat het geven dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. U werd op het tijdens het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van

*uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. Ermee geconfronteerd dat er twijfel bestaat over uw beweerde herkomst en dat een negatieve beslissing dreigt, zegt u steevast dat u alle info gegeven heeft dat u had en u enkel als landbouwer actief was (CGVS, p. 17, 19, 22, 23). Dit overtuigt niet, gezien vragen die u voorgeschoteld werden zaken betreffen die iedere dorpsbewoner zou moeten weten.*

*Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.*

*Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.*

*De documenten die u voorlegt slagen er niet in om voorgaande vaststellingen te wijzigen. Uw taskara werd reeds besproken. Bovendien blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, dat de betrouwbaarheid van Afgaanse documenten erg onzeker is. Deze documenten kunnen op zeer eenvoudige wijze worden nagemaakt of op aanvraag als vriendendienst worden gegeven en er is geen mogelijkheid om er de authenticiteit van na te gaan. Er kan dan ook weinig waarde worden gehecht aan uw taskara. De taskara van uw vader en het eigendoms-certificaat zijn louter kopieën waarvan de authenticiteit niet van kunnen worden nagegaan. Bovendien zeggen deze documenten niets over uw verblijfplaatsen voor uw komst naar België. De briefomslag toont louter aan dat u post uit Afghanistan ontvangen heeft.*

*Alle informatie waar het CGVS naar verwees, werd toegevoegd aan het administratief dossier.*

### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”*

#### **2. Over de gegrondheid van het beroep**

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 1 van het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel, en van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Verzoeker vangt zijn betoog aan met een korte uiteenzetting van voormelde bepalingen en beginselen.

Vervolgens benadrukt verzoeker dat hij steeds aangegeven heeft dat hij enkel Pashtou spreekt en stelt dat er dus geen enkele reden was voor de *protection officer* bij het CGVS om over te schakelen naar het Dari. Hij vervolgt dat uit het gehoor duidelijk blijkt dat hij niet alle vragen begrepen heeft door zijn manier van antwoorden en geeft hiervan enkele voorbeelden aan. Luidens verzoeker blijkt hieruit duidelijk dat hij niet alle vragen naar behoren heeft kunnen beantwoorden doordat hij ze niet begreep.

Tevens werpt verzoeker op dat hij slechts tot zijn achtste levensjaar naar school gegaan is en dat het niet vreemd is dat hij niet alle vragen begreep en niet juist kon beantwoorden. Ook maakt verzoeker gewag van stress die zo'n verhoor met zich meebrengt.

Verder is verzoeker de mening toegedaan dat het gehoor uitgevoerd werd alsof hij het intelligentieniveau bezit van de gemiddelde schoolgaande Afghaan omdat verwerende partij zijn profiel van ongeletterde landbouwer niet in acht genomen heeft.

Wat betreft de gedane vaststellingen omtrent zijn Facebookpagina, herhaalt verzoeker dat zijn vrienden voor hem antwoorden op de berichten die op zijn Facebookpagina gezet worden.

Daar er helemaal geen zekerheid is over een correcte vertaling van zijn antwoorden, oppert verzoeker dat de bestreden beslissing hervormd dient te worden, minstens dat hij opnieuw verhoord moet worden.

Voorts stelt verzoeker dat het feit dat hij niet meer precies weet wanneer en met wie hij de door hem neergelegde taskara bij de autoriteiten heeft afgehaald, geen afbreuk doet aan de echtheid van het identiteitsdocument. Tevens acht verzoeker het zeer kort door de bocht om te stellen dat 'de betrouwbaarheid bij Afghaanse documenten erg onzeker is'.

Verzoeker betoogt dat het zeer lichtvoetig is om te stellen dat "vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn" en daarom zijn geboorteplaats en/of zijn oorspronkelijke verblijfplaats niet noodzakelijk de actuele plaats of regio van herkomst vormen. Hij vervolgt als volgt: *"Verwerende partij brengt geen concrete verwijzing naar een bron waaruit blijkt dat "Vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn". Wat bedoelt men hiermee? Hoeveel Afghanen zijn er verhuisd en naar waar zijn ze dan verhuisd? Deze stelling doet echter ook vragen oproepen.. Waarom zijn die 'vele' Afghanen dan verhuisd?"*

*Verzoeker neemt aan dat verwerende partij met 'verhuizen' eerder 'vluchten' bedoelt. In dat geval kan hij antwoorden op de laatste vraag: Afghanen moeten regelmatig vluchten door de onophoudelijke dreiging van geweld en terreur in hun land.*

*Dat verwerende partij stelt dat er op grond van art. 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Verwerende partij laat echter na te vermelden dat ér in dat geval ook redelijkerwijs moet kunnen worden verwacht dat de betrokkene zich vestigt in een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is alsook de criteria die in acht moeten genomen worden bij de beoordeling van art. 48/5, §3 Vreemdelingenwet in de algemene omstandigheden in dat deel van het land en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker."*

Onder verwijzing van een aantal rapporten voert verzoeker aan dat de veiligheidssituatie in alle delen van het land ernstig verstoord is en stelt dat er niet redelijkerwijze kan aangenomen worden dat hij helemaal alleen zou verhuizen naar een ander gebied in Afghanistan waar het waarschijnlijk even gevaarlijk, dan niet gevaarlijker is dan in zijn eigen provincie Logar.

Verzoeker betoogt voorts dat verwerende partij uit het oog verliest dat er een reëel risico op vervolging op basis van verwestering en rekrutering door de 'vechtklare' leeftijd van verzoeker is. Hij verwijst in dit verband naar arresten nr. 196.023 en nr. 196.024 van 30 november 2017 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen waarin deze twee elementen in aanmerking genomen werd om een beslissing van niet-inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag te vernietigen. Dit duidt volgens verzoeker op een groot belang van deze reële risico's op vervolging voor de beoordeling van de asielaanvraag.

2.2. Aan het verzoekschrift worden geen stavingsstukken gevoegd.

2.3. Blijkens de bestreden beslissing wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoeker geweigerd omdat geen geloof wordt gehecht aan zijn beweerde herkomst uit en verblijf in Zahidabad, gelegen in het district Mohammad Agha van de provincie Logar. De beslissing steunt zich op de vaststelling dat (i) vraagtekens dienen te worden geplaatst bij verzoekers voorgehouden profiel van ongeletterde landbouwer gelet op (a) uit verzoekers Facebookaccount blijkt dat hij meermaals en uitgebreid in het Pashtou antwoordt op reacties in het Pashtou van andere personen, (b) zijn beperkte kennis over de oogst- en zaaitijden van zijn gewassen, (c) zijn weinig coherente en verhelderende antwoorden over de financiering van zijn vlucht uit Afghanistan naar Europa, (d) er vragen kunnen

worden gesteld bij de door hem neergelegde taskara; en (ii) verzoeker uiterst beperkte en foutieve kennis vertoont over zijn eigen district daar (a) hij voor de hand liggende vragen over dorpen niet kan beantwoorden of foutief beantwoordt, (b) hij de bekende mijn en archeologische site Mes Aynak niet kan situeren in zijn district, (c) hij geen weet heeft van een Amerikaanse basis in zijn district, (d) hij povere verklaringen geeft omtrent bouwwerken in Mohammad Agha, (e) hij gebrekkige kennis etaleert over de bekende mensen in Mohammad Agha, (f) hij een frappante kennis over de taliban vertoont, (g) zijn onvermogen om zich incidenten voor de geest te halen die hebben plaatsgevonden in Mohammad Agha, en (h) hij niet doorleefd kan vertellen over het democratische proces in zijn thuisland.

De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 25 januari 2018, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.4. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende

detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.5. De nood aan bescherming geboden door de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoeker of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen indien de verzoeker de bescherming van dit land niet kan inroepen of indien hij geldige redenen aanvoert om te weigeren er zich op te beroepen.

Het komt allereerst de verzoeker om internationale bescherming toe de nodige informatie te verschaffen om over te kunnen gaan tot het onderzoek van zijn aanvraag, eveneens vanuit de invalshoek van de bepaling van het land dat geacht wordt bescherming te bieden. Zijn juridische en materiële situatie kan dit echter moeilijk maken. Omwille van deze moeilijkheid om een sluitend bewijs voor te leggen, zal de verzoeker om internationale bescherming desgevallend zijn nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst moeten aantonen louter op basis van zijn verklaringen, eventueel onderbouwd door andere stukken die aanwijzingen van zijn nationaliteit(en) en herkomst zijn of, in het geval van een staatloze, van het land van zijn gewone verblijfplaats.

Het komt de verwerende partij toe te beoordelen of uit deze verklaringen redelijkerwijs kan worden afgeleid dat de verzoeker om internationale bescherming de nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst voldoende aantoon. Indien zij van oordeel is dat dit niet het geval is en dat het onderzoek van de aanvraag ten aanzien van een ander land dan wel een andere regio dient te gebeuren, komt het haar toe dit land/deze regio te bepalen door de overwegingen in rechte en/of in feite die haar tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Indien de verwerende partij van oordeel is dat dit land/deze regio niet kan worden bepaald, omwille van de houding van de verzoeker of om elke andere reden, en ze dus onmogelijk kan overgaan tot een onderzoek van de gegrondheid van het verzoek om internationale bescherming, is het eveneens haar plicht om de redenen die haar tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Bij de beoordeling van deze redenen en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis van het land van nationaliteit en de regio van herkomst van de verzoeker houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoeker. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoeker van feitelijke gegevens die behoren tot zijn onmiddellijke leefomgeving. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoeker daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

2.6. *In casu* dient na de lezing van het administratief dossier te worden vastgesteld dat verzoeker door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen het onmogelijk heeft gemaakt om een correct zicht te krijgen op waar hij voor zijn aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden en om welke redenen hij zijn werkelijke streek van herkomst verlaten heeft.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om het geheel van de pertinente en draagkrachtige motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij om onderstaande redenen in gebreke blijft.

In de mate verzoeker hekelt dat de *protection officer* bij het CGVS hem aangestuurd heeft om over te schakelen naar het spreken van Dari met de tolk, terwijl hij duidelijk aangegeven heeft dat hij enkel Pashtou spreekt, waardoor hij niet alle vragen naar behoren heeft kunnen beantwoorden doordat hij ze niet begreep, kan hij in geen geval worden gevolgd. Wel geeft verzoeker terecht aan dat hij bij aanvang van de procedure gevraagd heeft om een tolk Pashtou en dat het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken gevoerd werd in het Pashtou, doch ook het gehoor op het CGVS werd, in tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt, in het Pashtou gevoerd (notities persoonlijk onderhoud 3 januari 2018, p.1, p. 5). De Raad stelt vast dat tijdens het gehoor even werd overgegaan naar het Dari, doch dit was met toestemming van verzoeker én nadat hij aangegeven had dat hij ook Dari spreekt. Al gauw echter bleek duidelijk dat verzoeker het Dari niet machtig was en werd terug overgeschakeld naar Pashtou (notities persoonlijk onderhoud 3 januari 2018, p.5):

*“(...) - Welke talen spreekt u behalve pashtou?*

*Dari ook*

*- Ok als je Dari spreekt met tolk?*

*Ja ik kan het doen.*

*- ok in dari. Vertel eens vanaf lente, na de winter wat je doet op het land?*

*We maken land klaar en irrigeren het*

*- Leg eens wat meer uit in Dari?*

*Tolk: Moeilijk te begrijpen*

*- Spreek je dari?*

*Ik kom uit dorp waar je enkel pashtoun spreekt.*

*- Dus dan spreek je geen dari?*

*Neen*

*- Waarom zeg je dan dat je dari spreekt?*

*Ik bedoelde dat ik enkel enkele woorden kan spreken*

*- In Pashtou: Vertel eens wat je doet op een heel jaar op het land? (...)”*

Uit deze notities blijkt dat het gehoor bij het CGVS op normale wijze is geschied en kunnen geen problemen inzake de vertaling of communicatie worden afgeleid. Bij aanvang van het gehoor heeft verzoeker verklaard dat hij de tolk begreep en maakte verder gedurende het gesprek geen gewag van problemen met de tolk. Ook op het einde maakten noch verzoeker noch zijn advocaat gewag van enige vertaal- of communicatieproblemen (notities persoonlijk onderhoud 3 januari 2018, p. 27).

Waar verzoeker, naast de hierboven onterecht aangevoerde problemen met de tolk, de in de bestreden beslissing vastgestelde flagrante onwetendheden en incoherente verklaringen ook tracht te vergoelijken door te stellen dat hij slechts tot zijn achtste levensjaar naar school is gegaan en zo'n gehoor ook met stress gepaard gaat, weet hij de Raad andermaal niet te overtuigen. Vooreerst werd, in tegenstelling tot wat verzoeker poneert, wel degelijk rekening gehouden met zijn aangemeten profiel van ongeletterde landbouwer. Zo werden hem eenvoudige en duidelijke vragen gesteld over zijn eigen leefwereld. Verzoeker bleek echter niet in staat correcte en coherente verklaringen af te leggen over elementaire aspecten van zijn eigen onmiddellijk waarneembare, actuele, elementaire en visuele leefwereld, de reden waarom geen geloof wordt gehecht aan zijn voorgehouden profiel. De Raad benadrukt dat, voor zover geloof kan worden gehecht aan de bewering slechts tot zijn achtste levensjaar naar school gegaan te zijn gelet op zijn verklaring dat toen hij 17 jaar was ze hem op school gevraagd hadden een taskara mee te brengen, van een persoon met “beperkte scholing” kan worden verwacht dat hij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn eigen leven. De Raad wijst er op dat een beperkte scholing niet inhoudt dat verzoekers inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of verzoeker zouden verhinderen zijn directe omgeving en

leefwereld te omschrijven. Bovendien wordt in de bestreden beslissing op correcte wijze vastgesteld dat, hoewel verzoeker beweert niet te kunnen lezen en schrijven in het Pashtou, uit zijn Facebookaccount blijkt dat hij meermaals en uitgebreid in het Pashtou antwoordt op reacties in het Pashtou van andere personen. Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat hij verklaarde dat zijn vrienden voor hem antwoorden op de berichten die op zijn Facebookpagina gezet worden, doch deze verklaring kan allerminst ernstig genoemd worden. Bovendien weerlegt noch ontkracht hij met het louter herhalen van eerder afgelegde verklaringen de volgende pertinente vaststellingen: *“Bovendien ondermijnt u deze zelf doordat u niet kunt aanhalen wie exact uw pagina opmaakte en wie exact uw berichten schrijft (CGVS, p.21-22). Dat u het CGVS voorhoudt dat u amper drie jaar naar school bent gegaan, tot uw achtste levensjaar, en u noch kunt lezen noch kunt schrijven in het Pashtou, terwijl uw facebookactiviteiten het tegendeel bewijzen, doet sterk afbreuk aan uw geloofwaardigheid. Wanneer u vervolgens wordt geconfronteerd met de naam A.K.(...), een vriend van u op facebook, zegt u dat dit uw neef is, de zoon van uw tante (CGVS, p. 22). Het is dan ook uiterst merkwaardig dat u beweert dat hij in Logar woont en werkt, terwijl K.(...) op zijn facebook aangeeft afkomstig te zijn uit Kabul, te wonen in Kabul en te werken in Kabul. Dat de door u gegeven informatie opnieuw niet strookt met de informatie die uw neef zelf openbaar zet, ondermijnt opnieuw het door u opgeworpen profiel uit een heel besloten landbouwgemeenschap te komen uit het rurale Mohammad Agha.”*

Verder merkt de Raad op dat iedere verzoeker om internationale bescherming blootstaat aan een zekere vorm van stress tijdens de gehoren, maar dit doet geen afbreuk aan de plicht om het relaas zo correct en volledig mogelijk te vertellen (RvS 5 januari 2007, nr. 166.377).

De Raad herneemt dat uit het administratief dossier niet blijkt dat er zich problemen hebben voorgedaan tijdens het interview op het Commissariaat-generaal. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat het gehoor niet op regelmatige wijze is verlopen. Door zich louter af te vragen of de vertaling van zijn verklaringen wel correct zijn, toont verzoeker niet aan dat er fouten zijn gebeurd en dat de beslissing hierdoor mogelijk anders zou zijn geweest. Verzoeker slaagt er hoegenaamd niet in de in de bestreden beslissing vastgestelde onwetendheden, die allen steun vinden in het administratief dossier, te verklaren of te weerleggen waardoor ze door de Raad worden beaamd en overgenomen.

Waar in de bestreden beslissing nog wordt opgemerkt dat er heel wat vragen kunnen worden gesteld bij de door verzoeker neergelegde taskara, werpt verzoeker op dat het zeer kort door de bocht is te stellen dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Verzoeker gaat er evenwel aan voorbij dat dit niet het enige motief betreft op basis waarvan getwijfeld wordt aan de authenticiteit ervan. Zo merkt de commissaris-generaal nog terecht het volgende op: *“Ook kunnen heel wat vragen worden gesteld bij de door u neergelegde taskara, het enige bewijs dat u neerlegt ter staving van uw identiteit. U slaagt er niet in te duiden wanneer u de taskara bent gaan afhalen, u weet het jaartal niet en zelfs het seizoen niet (CGVS, p. 8). U weet enkel dat u 17 jaar oud was op dat moment omdat ze u op school hadden gevraagd een taskara mee te brengen (CGVS, p. 9). Deze reden mag vreemd worden genoemd, aangezien u reeds op uw achtste gestopt was met school. Waarom u dan negen jaar later nog een taskara nodig zou hebben omdat ze u dat op school hadden gezegd, mag een raadsel heten. Wat echter het meest merkaardig is, is dat u benadrukt dat u meegegaan bent met uw vader om die taskara te gaan verkrijgen, dat dit uw enige taskara is en u nooit een andere heeft gehad (CGVS, p. 9). Nochtans werd deze taskara uitgegeven op 17/05/1394 Afghaanse kalender (26/07/2015 Gregoriaanse kalender), ofwel vlak voor uw vertrek uit Afghanistan gezien u drie maand voor uw asielaanvraag in november 2015 bent vertrokken (CGVS, p. 9). Dat u zich dit niet meer zou herinneren omwille van uw vele problemen, is weinig geloofwaardig (CGVS, p. 9).”* Behoudens loutere kritiek, brengt verzoeker geen concrete elementen of dwingende argumenten aan die deze vaststellingen weerleggen of ontkrachten.

Verzoeker oppert tot slot op zeer algemene wijze dat hij vervolging vreest op basis van verwestering en rekrutering door zijn ‘vechtklare’ leeftijd, zonder evenwel deze vrees nader te concretiseren.

Hij komt echter niet verder dan algemene beschouwingen en toont op geen enkele manier aan dat zijn verblijf in Europa van hem een dusdanig verwesterde man zou hebben gemaakt dat hij zijn leven in Afghanistan niet opnieuw zou kunnen opnemen. De Raad herhaalt dat zowel de commissaris-generaal als de Raad nog steeds in het ongewisse verkeren over waar hij voor zijn aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen hij zijn werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang van de juiste toedracht over deze periode kan niet genoeg benadrukt worden. Blote beweringen buiten beschouwing gelaten, brengt verzoeker geen concrete elementen bij waaruit kan blijken dat hij bij terugkeer naar Afghanistan anders gepercipieerd en gevisieerd zal worden.

Ook een loutere verwijzing naar het risicoprofiel "*men of fighting age*", zonder een concreet verband met zijn individuele en persoonlijke situatie aan te tonen, volstaat niet om aan te tonen dat hij in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* aangetoond te worden, alwaar verzoeker in gebreke blijft. Dit wordt overigens bevestigd door UNHCR in zijn *Eligibility guidelines* van 30 augustus 2018 waarin gesteld wordt dat "*depending on the specific circumstances of the case, men of fighting age and children living in areas under the effective control of AGE's, or in areas where pro-government forces, AGE's and/or armed groups affiliates to ISIS are engaged in a struggle for control, may be in need of international refugee protection on the basis of a well-founded fear of persecution at the hands of State or non-State actors for reasons of their membership of a particular social group or other relevant Convention grounds, combined with a general inability of the State to provide protection from such persecution where the actors of persecution are AGEs*" (UNHCR *Eligibility guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan*, 30 augustus 2018, p. 55). Een dergelijk risico doet zich derhalve slechts voor in gebieden waar AGE's (Anti Government Elements) en/of gewapende milities effectieve controle uitoefenen. Aangezien verzoeker door het afleggen van ongelooftwaardige en tegenstrijdige verklaringen geen zicht biedt op zijn herkomst en verblijfplaats(en) gedurende de laatste jaren voor zijn komst naar België, wordt zowel de commissaris-generaal als de Raad in de onmogelijkheid gesteld om een eventueel risico op gedwongen rekrutering in hoofde van verzoeker in te schatten.

De door verzoeker aangehaalde arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen betreffen individuele gevallen en heeft geen precedentwaarde heeft. Elk verzoek om internationale bescherming dient immers op individuele basis en aan de hand van de hiertoe *in concreto* aangevoerde elementen onderzocht te worden.

2.7. In acht genomen wat voorafgaat, besluit de Raad dat verzoeker zijn afkomst uit en verblijf in Zahidabad, gelegen in het district Mohammad Agha van de provincie Logar, niet aannemelijk maakt waardoor hij evenmin aantoonde deze regio te zijn ontvlucht omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of omdat hij er een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Aan verzoekers Afgaanse nationaliteit wordt op zich niet getwijfeld. Verzoeker maakt echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit Zahidabad, gelegen in het district Mohammad Agha van de provincie Logar, noch dat hij afkomstig is uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet. Een loutere verwijzing naar de veiligheidssituatie in Afghanistan in het algemeen, vermag hieraan geen afbreuk te doen. Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt immers dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

2.8. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS werd gehoord. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Pashtou machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.9. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Het enig middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

**Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien december tweeduizend achttien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS